

praktisk Tjeneste i længere Tid, i Premierlieutenants Nummer, saaledes at man midlertidig kunde hjælpe sig over Vanskelighederne, indtil man ved Hærløven kunde faae taget Bestemmelse om, hvor mange faste Officerer der skal være i Kadret; thi derom er der jo nogen Tvist imellem Krigsbestyrelsen og Flere, i alt Fald i dette Hing, idet man som bekendt fra den ene Side gaar ud fra, at det er nødvendigt ikke at blive staaende ved det nuværende Antal, men at gaa meget videre med Hensyn til Antallet af faste Officerer, hvormod man fra den anden Side mener, at man snarere maatte kunne indskrænke Antallet af de faste Officerer. Der er dernæst ogsaa under sidste Samling omtalt Bestemmelser om Regler for, at Sergentklassen kunde skaffes Udgang til at blive Officerer. Forsaavidt dette maatte findes gjennemførligt og rigtigt, vil dette jo ogsaa noget forhindre, alt Fald ikke kunne komme til saa fuld Anvendelse, naar i Forveien alle faste Pladser ere optagne, paa anden Maade end ved en blot midlertidig bestaaende Ordning, indtil man fik det Hele ordnet paa een Gang. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at der er adskillige Overveielser at gjøre med Hensyn til dette Forslag, inden man saaledes kan give det sin Stemme. Jeg skal ikke modsætte mig Forslagets videre Fremme, uagtet jeg helst havde ønsket alle saadanne Spørgsmaal behandlede sammen med Hærløven; men jeg maa stemme for, at Sagen bliver behandlet særskilt af et Udvalg.

Formanden: Nogle Bemærkninger af de to ærede Talere foranlediger mig til at minde om, at Spørgsmaal om et Udvalgs Medsættelse jo senere vil komme for.

Krigsministeren: Det har glædet mig fra de to ærede Medlemmer, som have ytret sig, at have hørt en Tilslutning til den Tanke, som ligger til Grund for det Lovforslag, jeg igaa indbragte; men jeg tror dog at burde knytte enkelte Bemærkninger til de Ytringer, der ere fremkomne. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) yttrede, at man muligvis istedetfor Premierlieutenanter kunde hjælpe sig ved at indkalde hjemfødte Sekondlieutenanter, og at man paa den Maade vilde have praktiske og erfarne Befalingsmænd, som kunde gjøre samme Tjeneste som de Premierlieutenanter, vi søgne. Jeg tror i den Henseende at burde oplyse, at Krigsbestyrelsen gjør Alt, hvad den kan, for at antage hjemfødte Sekondlieutenanter, naar de tilbyde sig; men uagtet vi have ikke ganske faa tjenestegjørende i Diebliffet, er Forholdet dog det, at det maa erkendes, at om de i mange Henseender kunne være praktisk uddannede, er der dog andre Henseender, i hvilke de staa tilbage for de faste Lieutenanter, og det er naturligt, idet de mangle en væsentlig Del af den militære Uddannelse, som netop gives i Of-

ficerskolens næstældste Klasse, hvor militære Discipliner som Krigskunst, Taktik, militær Geografi, Krigsbygningkunst og Artilleri netop ere Gjenstand for Foredrag og Undervisning; men der er ogsaa et andet Hensyn, som man ikke ganske kan se bort fra, det er det, at Forholdene faktisk ere saaledes, at Underbefalingsmændene og de Menige aabenbart se op med større Tillid til Premierlieutenanter end til Sekondlieutenanter; det kan gjerne være, at mange ærede Medlemmer maatte kunne ønske dette anderledes, men faktisk er det dog, at den faste Lieutenant, saaledes som han paa Grund af sin Uddannelse fortjener det, virkelig nyder større Tillid og derfor bedre udfylde en Plads end Sekondlieutenanten. Der blev af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Zvermoes) gjort en Bemærkning, som jeg fuldstændig kan tiltræde, og det havde ogsaa været min Hensigt ved en senere Behandling ved et Udvalgsforslag at faae en tydeligere Redaktion sat ind i Lovforslagets første Stykke; thi det er, som det ærede Medlem meget rigtig bemærkede, kun andet og fjerde Stykke i Hærløvens § 90, som jeg ønskede midlertidig skulde træde i Kraft. Saaledes som jeg alt yttrede mig igaa, er Hensigten netop den, at de to næstældste Klasser, som jeg ønsker at se oprette, skulle skaffe Hæren Premierlieutenanter, og det er derfor klart, at det Maal, som er betegnet i § 90 første Stykke, netop er det, jeg ønsker at fastholde; det er ligeledes en Selvsølge, at den Bestemmelse, at der efter Afgangen kan ske Forsættelse til andre Vaabenarter, ogsaa fremdeles kan vedblive i Kraft. Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem i det Forslag om Undervisningen, som han fremsatte; ogsaa det har været Gjenstand for min Overveelse, og det har været gjort til Gjenstand for en særlig Konference mellem Ministeriet og Officerskolen; men vi ere blevne staaende ved det nuværende Forslag, fordi vi have troet, at det var det bedste. Der kan ganske vist anstilles Gisninger, om det er Flere eller Færre, der ville bestaa næste Aar ved Udgangsexamen til Officerskolens næstældste Klasse; det er nok muligt, at det ærede Medlem kan have Ret, naar han tror, at der kommer Flere, men det er ogsaa muligt, at han kan have Uret; det kunne vi ikke afgjøre, det maa Fremtiden vise; men jeg tør ikke gjøre Regning paa, at der vil bestaa saa Mange, som det ærede Medlem forudsatte. Jeg anser det derfor for meget ønskeligt, at vi kunne være istand til ogsaa at faae den Udgang med, som vil komme i Løbet af Aaret 1874, nemlig de Sekondlieutenanter, som til 1ste August og til ultimo September næste Aar ville være uddannede, og som i Forveien have bestaaet Udgangsexamen til denne Klasse; thi det er Noget, som meget ofte finder Sted, at Flere, allerede inden de blive Sekondlieutenanter, tage Udgangsexamen til næstældste Klasse. Det har derhos ikke været min Tanke, at der til Efteraaret atter skulde